

abisset puer surrexit dauid de loco qui
regebat ad austrum: et catus pronus
i terra adorauit tercio. Et osculantes se
alterutro. Steterunt pariter. dauid aut
apli. Dixit ergo ionathas ad dauid.
Vade in pace. Quicquid iurauimus
ambo in nomine domini. dicentes:
dominus sit inter me et te et inter semini
tuum et semen meum. usque in sempiternum.
Et surrexit dauid et abiit: sed et
ionathas ingressus est ciuitatem. **xxi**
Uenit autem dauid in nobe ad archi-
melech sacerdotem. Et obstupuit
archimelech eo quod uenisset dauid. et
dixit ei. Quare tu solus: et nullus est
tecum. Et ait dauid ad archimelech sa-
cerdotem. Rex precepit michi sennonem.
et dixit. Memoro sciat rem propter quam
nullus es a me: et cuiusmodi precepta
tibi dederit. Nam et pueris meis cōdixi. i
illū et illū locū. Nūc ergo si quid habes
ad manū. uel quicquid panes da michi:
aut quicquid inueneris. Et respondens sacer-
dos ad dauid: ait illi. Nō habeo lai-
cos panes ad manū: sed tantū panē
sanctū. Si mūdī sunt pueri. maxime
a mulieribus. mādūcēt. Et respondit dauid
sacerdoti: et dixit ei. Et quidē si de misie-
ribus agitur. cōtinuūm? nos ab heri et
nūdiuheri? quādo egerediebant: et fue-
rūt uasa puerorū sancta. Porro uia hec
polluta est: sed et ipa hodie sanctifica-
bitur in uasis. Dedit ergo ei sacerdos
sanctificatū panem. Neque enim erat ibi
panis. nisi tantū panes. ppositiois.
qui sublati fuerāt a facie dñi: ut pone-
rentur panes calidi. Erat autē ibi uir
quidā de secuis saul. in die illa intus
in tabernaculo domini: et nomen eius
doech ydumeus: potentissim⁹ pastor
saul. Uir pascebat mulas saul. Dixit
autē dauid ad archimelech. Si habes

hic ad manū hastam aut gladiū da-
michi: quia gladiū meū et arma mea
non tuli mecum. Sermo enim regis
urgebat. Et dixit sacerdos. Ecce hic
gladi⁹ goliath philistei. quē passisti
in ualle theribini. est inuolut⁹ pallio
post ephor. Si istum uis tollere. tolle.
Neque enim hic est alius absque eo. Et ait
dauid. Nō est huic alter similis. Da-
michi eū. Surrexit itaque dauid: et fugit
i die illa a facie saul: et uenit ad archi-
melech regem gei. Dixeruntque tui archi-
melech. Nūquid non iste est
dauid rex terre? Nōne huius carabam
per choros dicentes. percussit saul mille.
et dauid decem milia? Possunt autem
dauid sermones istos in corde suo: et
regimur ualde a facie archi regis gei.
Et mutauit os suū corā archi. et col-
labebat inter manus eorū: et impinge-
bat in ostia porte. desuebatque saluare
eius in barba. Et ait archi ad secuos
suos. Vidistis hominem insancum:
quē adduxistis eū ad me? An desine
nobis furorē: quā introduxistis istum
ut fureret me pferat. Dimittite illum
hinc. ne ingrediat domū meā. **xxii**
Abiit ergo dauid inde: et fugit in
speluncā odollam. Quod cum
audissent fratres ei⁹ et omnis dom⁹ patris
eius. descendit ad eū illuc. Et conuer-
tunt ad eū omnes qui erāt in angustia
cōstituti. et oppressi ere alieno et amaro
afore: fact⁹ est eorū princeps. Surrexerunt
eū eo q̄si quadringenti uiri. Et pfectus
est dauid inde in masphat: q̄ est moab.
Et dixit ad regē moab. Maneat oro
pater me⁹ et mater mea uobiscū: donec
sciam qd faciat michi de⁹. Et reliquit
eos ante faciem regis moab. Manse-
runtque apud eū: cunctis diebus quibus
dauid fuit i p̄sidio. Dixeruntque gaude

ad dauid. Noli manere i p̄sidio. Pro-
fiscere et uade i terrā iuda. Et pfectus
est dauid: et uenit in saluum arech. Et
audierunt saul q̄ apparuisset dauid: et
uiri qui erant cum eo. Saul autem cū
maneret in gabaa et esset i nemore qd
est in rama. habebat manu reueris. cūq̄
seni eius circūstaret eū: aut ad secuos
suos qui assistebat ei. Audite me uir
fili jemi. Nunquid omnibus uobis
dabit fili⁹ ysa agros et uittas et uni-
uersos uos faciet tribunos et cūcio-
nes: quā conuallis quies aduersum
me: et nō est qui michi conuulset maxi-
me eū et filius meus sedus iuxerit eū
filio ysa? Nō est qui uicē meā doleat
et uobis. nec qui annunciet michi: eo
q̄ suscitauerit filius meus seruū meū
aduersum me i insidiatōem michi usque
hodie. Respondens autē doech ydumeus
qui assistebat: et erat p̄uirus inter suos
saul: uidit inquit filium ysa i nobe.
apud archimelech filiū archiob sacer-
dotem. Qui consuluit p eo dñm: et ci-
baria dedit ei. Sed et gladiū goliath
philistei dedit illi. Missit ergo rex ad ac-
cedendum archimelech sacerdotē filiū
archiob: et omnia domū patris eius
sacerdotū qui erāt in nobe. Qui unū-
si uenerūt ad regē. Et ait saul ad archi-
melech. Audi fili archiob. Qui respondit.
Presto sumi domine. Dixeruntque ad eum
saul. Quare conuulcastis aduersum me
ui et fili⁹ ysa: et dedisti ei panes et gla-
diū. et consuluit p eo dominū: ut
dirigeret aduersū me insidiator usque
hodie pmanēs. Respondensque archimelech
regi ait. Et quis i omnibus secuis tuis
sicut dauid fidelis et gener regis? et p̄grā
ad mixtū tuū: et p̄fusus i domo tua?
Nūm hodie repi consulere p eo dñm?
Abiit hinc a me. Ne suspicet rex aduersū

suū suū rem huiusmodi: in uniuersa
domo patris mei. Nō enī sciret eū? nū-
quid super hoc negotio: uel modicū
uel grāde. Dixeruntque reges. Morie-
archimelech: tu et omnis dom⁹ patris tui. Et
ait rex emissit aris q̄ circūstabat eū. Cō-
uertimini: et incedite sacerdotes dñi.
Nā manus eorū cū dauid est: scientes
q̄ fugisset: et non indicauerunt michi.
Soluerunt autem serui regis recedere
manus suas i sacerdotes dñi. Et ait
rex ad doech. Conuertere tu: et irue in
sacerdotes domini. Quersulque doech
ydume⁹: uenit i sacerdotes: et occidit
in die illa octogintaquinque uiros uel-
tos ephor lures. Roge autē ciuitatem
sacerdotū percussit in ore gladii: uiros
et mulieres et paruulos et lactantes. hōi-
es et asinū et uicem in ore gladii. Eua-
dens autē unus. fili⁹ archimelech fili⁹
archiob: nōnē erat abiatar. fugit
ad dauid: et annūciat ei q̄ occidisset
saul sacerdotes dñi. Et ait dauid ad
abiatar. Sciebas enim in die illa: quod
cū ibi esset doech ydume⁹. p̄cul dubio
annunciaret sauli. Ego sū reus omniū
aiar: patris tui. Mane meū: ne timeas.
Si q̄s quesierit aīam meā: queret et a-
nimā tuā. mecumque suabaris. **xxiii**
Et annūciatuerunt dauid dicentes.
Ecce philistini oppugnat ceila:
et diripiūt areas. Consuluit ergo dauid
dominū dicens. Num uadā et p̄cutiā
philisteos istos? Et ait dominus ad
dauid. Vade et p̄cuties philisteos: et
saluabis ceilam. Et dixerunt uiri qui
erant cū dauid ad eū. Ecce nos hic in
iudea consistentes timemus: quanto
magis si ierimus i ceilam aduersum
agmina philistinorū? Quersum ergo
dauid consuluit dñm. Qui respondens
ait ei. Surge et uade in ceila. Ego enī